

stille til et kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om det vilde være rigtigt at gøre dette Skridt. Thi af Hensyn til Sagerne hastige Afgørelse har Forslaget absolut ingen Betydning.

Det andet Punkt, hvorom jeg kunde ønske at gøre Bemærkninger, vedrører den ret ofte omtalte Ringer. Dersom jeg havde Haab om og kunde tænke mig, at der vilde komme til at foreligge et Forslag fra Udvalget om at stryge denne ny kommunale Bestillingsmand, vilde jeg paa Forhaand tilsige et saadant Forslag min Støtte, thi oprigtig talt synes jeg ikke om denne Ringer. Jeg tror ikke, at den Byrde, der har været paalagt Læreren i den Henseende med at feje Kirken en Gang om Ugen, har været mere byrdefuld, end at de under de Forhold, som de nu leve under, godt kunne paatage sig det og ogsaa det øvrige Arbejde, som i den senere Tid er blevet paalagt Lærerne. Jeg mener, at den højtærede Kultusminister har gjort det med fuld Ret, og jeg kan ikke se, at der kan være noget nedsættende eller nedværdigende for Lærerne i at være Medhjælpere ved disse kirkelige Forretninger, som man fra adskillige Sider har været saa forbitrede over ere blevne paalagte Lærerne. Men jeg har, som sagt, intet Haab om, at der vil komme til at foreligge Forslag om at stryge denne kommunale Bestillingsmand. Der er ved dette lille Punkt i Forslaget en Ting, som jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa, nemlig dette, at man har saa overordentlig let ved at lægge alle Byrder over paa de kommunale Raad. Man kunde egentlig med en vis Ret om de kommunale Raad i vore Dage sige, som man i sin Tid har sagt om Hartkornet, at det var et udmærket solidt og roligt Pakesæl, som man kunde lægge al Ting over paa. Naar man har noget, som man ikke rigtig ved, hvor man skal sætte hen, lægger man det ganske rolig over paa de kommunale Raad. Der er den Fordel ved dem, at de tage imod det med Taalmodighed, og tillige den Fordel, at det Arbejde, de faa, koster ingen Penge at faa udført.

Naar saaledes den højtærede Minister i Gaar sagde, at det ikke absolut krævedes, at dette Beløb, som denne kommunale Bestillingsmand koster, skulde paalignes de offerpligtige Beboere i Kommunen, men at man godt kunde tage det ud af Kommunekassen, saa kan det være, at den højtærede Minister har Ret heri, men jeg er dog ikke ganske vis paa, at det er rigtigt, og jeg vil derfor gerne rette et

Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister herom. Der staaer jo nemlig her, at de kommunale Raad kunne lægge en Ligning, hvorved dette Udgiftsbeløb paalægges de offerpligtige Beboere i Kommunen, men er det saa ikke et faktisk, om man vil: juridisk Løfte, man giver disse Mennesker, der ikke ere offerpligtige til at være fritagne for at yde Bidrag i saa Henseende, og dersom det er rigtigt, bliver jo de kommunale Raads Selvbestemmelsesret i saa Henseende rent ud illusorisk. Nu sagde ganske vist den højtærede Minister, at det, de skulde lægge til Kommuneskatten, disse faa Øre, der skulde lægges til den enkelte Skatteydere Skat, betyder ikke stort. Nej, det er ganske rigtigt, men saaledes have vi nu i de sidste Aartier, kan man godt sige, lagt den ene Byrde paa de kommunale Raad efter den anden, og det betyder desuden ikke saa lidt Arbejde for de kommunale Raad. For det første skulde de have en Fortegnelse over de offerpligtige Medlemmer og dernæst skulde de lægge en Ligning paa dem. Jeg vil slet ikke paastaa, at det er noget overdrevent stort Arbejde, men det ene med det andet, der bliver et stort Arbejde for de kommunale Raad. Jeg tænker, at de allerfleste kommunale Raad med Hensyn til de Udgifter, som de have faaet ved de ny kirkelige Love, ikke hidtil ere gaaede den Vej, at de have lagt en Ligning paa de offerpligtige i Kommunen, men de have ganske rolig taget Beløbet ud af Kommunekassen. Det er den naturligste Vej at gaa, og vil man holde sig til den, er der ikke noget at sige dertil. Men saa forekommer det mig, at man ganske rolig kunde sige: Det Beløb, som det koster at antage denne kommunale Bestillingsmand, tages rent og skært ud af Kommunekassen. Jeg ser saa fuldt vel, at Folk, der ikke høre til Sognemenighederne, komme til der at bidrage nogle faa Øre, men herom kan i den bedste Betydning, synes det mig, siges, at det kun kommer til at dreje sig om nogle faa Øre, og den Uret, der gøres, er saa saare lille. Man maa have en klar Bestemmelse der.

Jeg tror nu ikke, at de Medlemmer af Frimenigheder inden for de grundtvigske Kredse, som der har været talt om, ville gøre store Ophævelser; dertil tror jeg, deres Syn er for frisindet. Men andre, der staa uden for Folkekirken, ville til det kommunale Raad ikke saa sjældent, saa snart Lejlighed gives, gøre Ophævelser over, at de skulde yde Bidrag til en Institution, de ingen Gavn have af. For